

Το χθες, η κρίση και το αύριο

Ολοι μας σχολιάζουμε την κρίση που περνά η χώρα και ο καθένας επιρρίπτει τις ευθύνες εκεί που τον ακουμπά λιγότερο. Υπεύθυνοι είναι οι πολιτικοί, είναι το άλφα κόμμα ή το βήτα κόμμα, είναι ο κρατισμός, είναι ο καπιταλισμός, είναι ο ελεύθερη αγορά, είναι ο συνδικαλισμός, είναι ο δημόσιος τομέας, είναι οι ιδιωτικές τομέας, είναι οι ξένοι που μας κυνηγάνε, είναι... Θα μπορούσαμε να αραδιάσουμε δεκάδες υπεύθυνους, που έχουν κατά καιρούς κατονομαστεί, χωρίς ποτέ να συμφωνήσουμε. Διότι αρνούμαστε να κοιταχτούμε στον καθρέπτη και να παραδεχτούμε ότι όλοι μας (και οι συνήθεις υποποιοί) έχουμε, μικρό ή μεγαλύτερο δεν έχει σημασία,

ένα ποσοστό ευθύνης. Διότι δεν θέλουμε να δεχτούμε ότι για τρεις τουλάχιστον δεκαετίες ζούμε σε μία κοινωνία παρακμής, με κυρίαρχα στοιχεία τον λαϊκισμό και τον ατομισμό. Η υποσχεσιολογία, η προσδοκία άκοπων ωφελημάτων, οι κατηγορίες κατά των αντιπάλων, η κολακεία του πλίθου, η επιλεκτική ερμηνεία της συνταγματικής τάξης, η χρήση του κράτους και των θεσμών για ίδιον όφελος ήταν εκείνα στα οποία οι πολίτες έδειχναν την προτίμησή τους. Και περνούσαμε όλοι (sic) καλά, έως ότου ήρθε ο λογαριασμός. Και είναι βέβαιον ότι, με τον δύσκολο ή τον δυσκολότερο τρόπο, στο τέλος θα τον πληρώσουμε. Τι θα γίνει όμως μετά; Με ελάχιστες εξαιρέσεις, η πλειονότητα του πολιτικού κόσμου συνεχίζει να αντιμετωπίζει την πραγματικότητα μέσα από τη νοοτροπία της παρακμής και της ανευθυνότητας. Άλλοι υποσχονται «καλύτερες μέρες», άλλοι προειδοποιούν για «καταστροφές» και άλλοι εξορκίζουν τους ξένους. Η πολιτική αντιπαράθεση συνεχίζεται ως ένα θορυβώδες πηγκ σε χαλασμένο τραπέζι. Τι Ελλάδα θα παραδώσουμε στις γενιές που έρχονται; Τι Πολιτεία θα οικοδομήσουμε μετά την κρίση; Θα αναγεννηθεί ο μυθικός φοίνικας ή θα έχουμε μετεμφύλιο της παρακμής και του λαϊκισμού; Θα αποκαταστήσουμε τους θεσμούς και τη δημοκρατία στην καθημερινή πράξη και θα θεμελιώσουμε μια Πολιτεία αρωγό στον παραγωγικό αλλά και τον ανήμπορο πολίτη; Θα δώσουμε την ευκαιρία και τα εφόδια στις νέες γενιές να χτίσουν το μέλλον τους πάνω σε βάσεις ισονομίας και ισπολιτείας και να ευτυχήσουν ανάλογα με τις δυνάμεις τους και την εργατικότητα τους σε μια κοινωνία με συνοχή και αλληλεγγύη; Το μόνο που ακούμε είναι αν θα γυρίσουμε στο 2009 ή στο 1990. Κι όμως σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να γυρίσουμε πίσω. Πρέπει να μπορούμε να πάμε μπροστά.

Εχει δημιουργηθεί μία αξιόλογη ομάδα δημοκρατικών πολιτών με κοινωνική ευαισθησία που

τα τελευταία χρόνια έχουμε ενώσει τις ανησυχίες μας και το όραμά μας για την Ελλάδα που μας αξίζει. Ανάμεσά μας είναι οι επιχειρηματίες, ελεύθεροι επαγγελματίες, επιστήμονες, ακαδημαϊκοί, νέοι αγρότες, απλοί τεχνίτες, δημόσιοι λειτουργοί, μονάδες (το σπουδαίο αυτό επάγγελμα), εργαζόμενοι στον ιδιωτικό και τον δημόσιο τομέα, όλοι μας με κοινές αγωνίες και κοινό όραμα. Πεποίθηση όλων είναι ότι «Δημοκρατία είναι ένα σύνολο υποχρεώσεων των πολιτών προς την κοινωνία, η εκπλήρωση των οποίων γεννά δικαιώματα αναφαίρετα και αναπαλλοτρίωτα». Υπερφανευόμαστε ότι είμαστε Δημοκρατικοί επειδή σεβόμαστε τους θεσμούς και δεν δεχόμαστε τη «δημοκρατία αλά καρτ». Είναι βαθιά η πίστη ότι η ιδιωτική πρωτοβουλία (μέσα σε

πλαίσιο κανόνων που δεν νοθεύουν την προσπάθεια κανενός να αναπτύξει τις ικανότητές του - άσχετα με την προέλευση και τις «σχέσεις» του) είναι η μόνη που μπορεί να παράξει πλούτο στη χώρα, ώστε να υπάρχει πλεόνασμα για να έχει τη δυνατότητα η Πολιτεία να συμπαραστέκεται ουσιαστικά στους ανήμπορους, στους απόμαχους και σε εκείνους που στάθηκαν λιγότερο τυχεροί στη ζωή τους. Μονάχα έτσι θα μπορούσαμε να θεμελιώσουμε μία πραγματικά ισχυρή και δημοκρατική πατρίδα, με μία συνεκτική κοινωνία αλληλεγγύης. Εχουμε μπει σε έναν αιώνα σκληρού ανταγωνισμού, δύσκολων προκλήσεων και μεγάλων αμφισβητήσεων. Αισθανόμαστε την ευθύνη να προετοιμάσουμε το περιβάλλον, ώστε οι νέες και οι νέοι μας να βγουν νικητές, με μια πατρίδα ισχυρή και μια κοινωνία ευημερούσα.

Αισθανόμαστε, χωρίς να έχουμε -οι περισσότεροι από εμάς- καμία πολιτική φιλοδοξία, ότι έχουμε την υποχρέωση να αφιερώσουμε ένα μέρος των δυνάμεων και του χρόνου μας στην πατρίδα, στην κοινωνία που μας ανέθρεψε και στο μέλλον των παιδιών μας. Προετοιμαζόμαστε, δύο χρόνια τώρα, με δουλειά, πίστη και πρωτόγνωρη για την κυρίαρχη νοοτροπία διάθεση συνεργασίας με καθέναν που ενστερνίζεται την αγωνία και το όραμά μας, ώστε να μπορούμε να παρουσιάσουμε στους πολίτες μία ολοκληρωμένη και ξεκάθαρη πρόταση για το χτίσιμο μιας αληθινά δημοκρατικής Πολιτείας, με σεβασμό στον πολίτη και τους θεσμούς και μιας κοινωνίας συνοχής και αλληλεγγύης. Αποφασισμένοι να συγκρουστούμε με τις παραδοσιακές, αλλά καταδικασμένες πρακτικές και νοοτροπίες της παρακμής και της μιζέριας, θα απευθυνθούμε στους συμπολίτες μας και θα τους προσκαλέσουμε να συμμετάσχουν στη μεγάλη αυτή προσπάθεια. Με τις ιδέες τους, τη γνώση τους, την αγωνία και τα όραμά τους. Χωρίς πολιτικούς εγκλωβισμούς και ιδεολογήματα.

[SID:9392672]

Του Θόδωρου Πολυζωΐδη*

* Ο Θόδωρος Πολυζωΐδης είναι επιχειρηματίας, μέλος της διοικούσας επιτροπής της Κίνησης ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ.

Με ελάχιστες εξαιρέσεις, η πλειονότητα του πολιτικού κόσμου συνεχίζει να αντιμετωπίζει την πραγματικότητα μέσα από τη νοοτροπία της παρακμής και της ανευθυνότητας.

